

# Farsi: God the Knitter

(Sermon by Cheryl Williams, preached at Footscray Baptist on July 19<sup>th</sup>, 2026 – Psalm 139, esp. vv 13-14)

وقتی حدود ۷ ساله بودم، برای مادر و مادر بزرگم در درس درست می‌کردم، بنابراین پدر بزرگم مرا کنار کشید، روی مبل نشاند و با مقداری سوزن و پشم به من بافتنی یاد داد. او به دو دخترش که همسن بودند بافتنی یاد داده بود، اما با میخ و نخ. هر دوی آنها بافندگان فوق‌العاده‌ای بودند و قبلاً برای یک مغازه صنایع دستی می‌بافتند. من از آن روز روی مبل بافتنی می‌کنم. اولین ژاکتم را در نوجوانی بافتم، مادر بزرگم پشم را خرید و من یک ژاکت با کابل بافتم - از خودم بسیار راضی بودم و سال‌ها آن را پوشیدم. عکس‌های روی صفحه نمایش، اقلام جدیدتری هستند که بافته‌ام، امروزه واقعاً فقط اسباب‌بازی و لباس کودک می‌سازم. من تعداد بی‌شماری از لباس خواب‌های موزی درست کرده‌ام، برای هر نوزاد جدیدی که در موردش می‌شنوم، یکی درست می‌کنم.

من عاشقش هستم، به نظرم آرامش‌بخش است. حالا نمی‌خواهم به شما درس بافتنی بدهم، اما اجازه دهید برخی از اتفاقاتی را که هنگام بافتن می‌افتد با شما در میان بگذارم.

اول، چیزی را که می‌خواهید ببافید انتخاب می‌کنید، سپس یک الگو، سوزن و نخ با اندازه مناسب پیدا می‌کنید. نخ ممکن است ضخیم یا بسیار ظریف باشد، ممکن است بافت‌های مختلف یا رنگ‌های متنوعی داشته باشد. همه انتخاب‌های بسیار آگاهانه. سپس شروع می‌کنید.

پشم را در دستان خود می‌گیرید و آن را روی سوزن قرار می‌دهید و شروع به ایجاد کوک به کوک می‌کنید. در بافتنی فقط دو کوک وجود دارد، ساده و زیر و رو و همه چیز از آنها ایجاد می‌شود - نحوه استفاده از آنها، پیچاندن آنها، افزایش و کاهش آنها است که الگو و لباس را تشکیل می‌دهد. می‌توانید رنگ‌ها را تغییر دهید و الگوهای جزیره‌ای زیبایی ایجاد کنید، یا می‌توانید ترتیب کوک‌های خود را تغییر دهید و الگوهای آران ایجاد کنید. شما لباس را در دستان ما نگه می‌دارید و به بافتن ادامه می‌دهید و لباس بزرگ می‌شود.

هر کوک در یک بافتنی، کوک به کوک انجام می‌شود، نمی‌توانید از آن صرف نظر کنید وگرنه در نهایت یک سوراخ ایجاد می‌شود. شما هر کوک را به صورت جداگانه انجام می‌دهید، زمان می‌برد و وقتی تازه شروع کرده‌اید باید صبور باشید. همه چیز را در دستان خود، سوزن و نخ نگه می‌دارید و کوک به کوک کار می‌کنید. بافتنی بسیار کندتر از قلاب‌بافی است.

ردیف به ردیف لباس رشد می‌کند و سپس می‌توانید آن را به انواع شکل‌ها شکل دهید.

کشش مهم است، کشش مداوم مهم است وگرنه لباس جمع می‌شود و کاملاً ناهموار می‌شود.

گاهی اوقات اشتباه می‌کنید، اما می‌توان آنها را اصلاح کرد، اگر یک کوک را جا بیندازید می‌توانید آن را بردارید. یا اگر اشتباه خیلی عقب باشد، به سادگی کاری را که انجام داده‌اید باز می‌کنید و دوباره شروع می‌کنید. اگر یک کوک جا افتاده باقی بگذارید، کل لباس در نهایت باز می‌شود.

برای من کل این تجربه لذت‌بخش است. من دیگر برای خودم نمی‌بافم، بلکه برای گذراندن وقت می‌بافم. من عاشق فرآیند خلق کردن هستم. من اخیراً عروسک‌های کوچکی می‌بافم، فقط یک الگوی ساده، اما بسته به رنگ‌هایی که استفاده می‌کنم و نحوه دوخت آن، می‌توانند به خرس‌های کوچک پدینگتون یا گربه یا دلفک یا وینی پو تبدیل شوند. چالش ابداع طرح‌های جدید فوق‌العاده است. سال‌ها پیش من یک ژاکت بچه‌گانه طراحی کردم که یکی از بیست ژاکتی بود که در یک مجله ملی صنایع دستی به نمایش گذاشته شد و آن ژاکت به یک موسسه خیریه کودکان اهدا شد، بنابراین آنها یک ژاکت طرح‌دار تک‌ساخت داشتند. وقتی بافتنی می‌بافم، در جای شاد خودم هستم.

مزامیر هنگام توصیف خدا می‌گوید: «شما با هم می‌بافید.»

داوود در مزمور امروز بررسی می‌کند که چقدر عمیق فکر می‌کند خدا او را می‌شناسد، با تمام نقص‌ها و همه چیز، و همانطور که می‌دانیم داوود نقص‌های زیادی داشت! داوود پسر چوپانی است که با جالوت غول‌پیکر می‌جنگد، همسران زیادی دارد و همچنین با یکی از ژنرال‌های ارتشش که سپس کشته می‌شود، رابطه دارد، شاعری که چنگ می‌نوازد.

در این مزمور، او در مورد خدایی که شناخته است تأمل می‌کند. خدایی که او را کاملاً می‌شناسد و محکم نگه می‌دارد. خدایی که او را شکل می‌دهد، او را به هم می‌بافد، خدایی که او را به طرزی ترسناک و شگفت‌انگیز ساخته است.

می‌خواهم امروز صبح این تصویر را بررسی کنم. البته، کتاب مقدس پر از تصاویر خداست که هیچ‌کدام ذات خدا را به طور کامل به تصویر نمی‌کشند، اما همه آنها نگاهی اجمالی به این خدا که همه ما را شکل داده است، به ما می‌دهند.

خدای بافنده، می‌دانم که این توصیف عجیبی از خدا به نظر می‌رسد، اما با من همراه باشید. کتاب مقدس چندین بار از این طریق صحبت می‌کند - خدا برای آدم و حوای برهنه لباس می‌آفریند. ایوب خدا را به عنوان کسی توصیف می‌کند که او را با استخوان‌ها و رگ‌ها به هم می‌بافد (ایوب ۱۲-۱۱:۸).

پولس در افسسیان ۴:۱۶ درباره بدن مسیح که به هم بافته شده است صحبت می‌کند، ۱۶ که از آن تمام بدن، که توسط هر رباطی که به آن مجهز است به هم متصل و گره خورده است، همانطور که هر قسمت به درستی کار می‌کند، رشد بدن را در ساختن خود در عشق تقویت می‌کند.

همانطور که قبلاً اشاره کردم، بافتن یک عمل عمدی است. خلاقانه، شادی‌آور و آرامش‌بخش است. درست انجام دادن آن زمان و دقت می‌طلبد. برای خوب انجام دادن آن تمرین لازم است. می‌تواند چالش برانگیز باشد و وقتی نقصی کشف می‌شود، ممکن است مجبور شوید دوباره شروع کنید، اما می‌توان آن را تغییر داد. هر لباسی متفاوت است. شما کل خلقت را در دستان خود نگه می‌دارید، همانطور که خلق می‌کنید. خلقت نهایی منحصر به فرد است، متفاوت از هر خلقت دیگر. مورد نهایی با عشق خلق شده است.

خدا ما را به هم می‌بافد، ما با ترس و شگفتی ساخته شده‌ایم. مزمور نویس ما را دعوت می‌کند تا به خودمان به عنوان موجوداتی که توسط خدا بافته شده‌اند فکر کنیم - عشقی که در دستان خدا در هنگام خلقتمان نگه داشته شده است. شادی را هم برای خالق و هم برای آنچه که آفریده شده است، به ارمغان می‌آوریم. هر یک از ما منحصر به فرد هستیم، اشکال و رنگ‌ها و بافت‌های مختلف. هر یک از ما به طور عمیق توسط مخلوقی که هر بخیه را زده است، شناخته شده‌ایم، کسی که نقص‌ها را برطرف کرده و از تماشای رشد آن لذت برده است. هر یک از ما عمداً توسط خدا آفریده شده‌ایم، با هدف آفریده شده‌ایم. هر یک از ما از اشیاء ساده به چیزی زیبا تبدیل شده‌ایم. خدا در حالی که ما را با عشق می‌آفریند، برای هر یک از ما وقت می‌گذارد. خدا ما را در دستان خود نگه می‌دارد، در حالی که ما را با دقت و با عشق، بخیه به بخیه، بخیه به بخیه می‌دوزد.

بافتن نیاز به مهارت، هدفمندی، زمان، خلاقیت و صبر دارد. بافتن یک عمل صمیمانه است.

خدا از ابتدا ما را به هم بافته است، در واقع تمام جهان را به هم بافته است.

باشد که ما نیز بدانیم که ما به طرز وحشتناک و شگفت‌انگیزی ساخته شده‌ایم، توسط خدایی مهربان به هم بافته شده‌ایم. آمین.